

СВОБОДЕНЪ

Общинска Библиотека

тукъ

СЕДМИЧЕНЪ ИНФОРМАЦИОНЕНЪ ВЪСТНИКЪ

Абонаментъ за година 8 лева
за 6 мѣсеца 4 леваРедакторъ-стопанинъ:
Стефанъ Ив. ПетковъРедакцията ни се помѣщава
на улица „Шуменска“, задъ пощата

Такса за публикациитѣ на 1 стр. по 60 ст.; на 2 и 3 стр по 80 ст.; на 4 стр. по 50 ст. на кв. с. м. Приставски и бирнич. обявления за 1 път 5 ст. за 2 пъти 10 ст. на дума.

А. Илиевъ & С-ие — Варна

Продаватъ:

АНГЛИЙСКИ каменни вжглища
КАРДИФЪ първокачественъ
АНТРАЦИТЪ
ЖЕЛЪЗАРСКИ каменни вжглища
ТУРСКИ каменни вжглища.

Д-ръ СТОЯНЪ ЗЛАТАРОВЪ

Съобщава на своитѣ клиенти, че се завърна въ
града и прѣглежда болни всѣки денъ отъ 8—12 и
отъ 2—6.

Варна, булевардъ „Мария-Луиза“, № 21.
Телефонъ № 225.

Христо Родевъ

бившъ адвокатъ въ Добричъ, се установява въ гр. Про-
вадия, заедно съ г. Атанасъ Черневъ.

Води и защитава всѣкакви дѣла прѣдъ всички сѣди-
лища на царството.

Бѣднитѣ защитава бесплатно.

Важно извѣстие.

Дирекцията на ГРАНДЪ ХОТЕЛЪ „ЛОНДОНЪ“

съобщава на клиентитѣ си и на почитаемата публика,
че отъ 1 октомврий хотела започна да се отоплява съ
централно парно отопление, за което нѣма да се взим-
а никаква такса отъ посѣтителитѣ.

Сжщо съобщава, че дава подъ наемъ за постоянно
живѣне добри мобилирани стаи съ 1, 2 и 3 легла
при износни цѣни.

Отъ Дирекцията.

Продава

се юго-източно мѣсто въ V уч. па-
жжлътъ „Регентска“ и „св. Ки-
рилъ“ отъ 670 кв. метра.

Споразумение Станчо Савовъ, Адвокатъ.

Чиновникъ, който напуска града, продава мени мобили, маси, столове, канапета, писалищна маса и др.

Справка въ редакцията.

Дава се

подъ наемъ новопостроеното здание
на Темелко Добревъ, ул. „Добришка“,
горенъ и долненъ етаж, разпрѣде-
лени съ отдѣлни входи и приспособени съ кухни, перални и
дворове за двѣ и повече сѣмейства.

Споразумѣние съ стопанина Темелко Добревъ, бакалинъ.

Усложненията на балканитѣ и ролята на България.

2.

Цѣла европейска преса, съ
частични малки изключения на
нѣкои само единици, тълкува
причинитѣ на нашата катастро-
фа съ слабата българска дипло-
мация. Да оставимъ настрана
заблуждението относително бъл-
гарски нѣкакви жестокости на
гърци и сѣрби. Тя заблужде-
ния почнаха постепенно, макаръ
и късно, да се отстраняватъ и
замѣстятъ съ фактически данни
отъ страна на съвършено не-
заинтересовани личности, висо-
кия авторитетъ на които помага
въ туй отношение твърдѣ зна-
чително. Колкото и да сж оба-
че сериозни тия разобличения
върху грѣшитѣ и сѣрбски не-
имовѣрни лъжи, вече се мина
врѣмето, когато тѣ биха могли
да окажатъ необходимо въздѣй-
ствие. Споредъ насъ даже и на
врѣме да бѣха направени тия
разобличения, едва ли биха мо-
гли да повлияятъ въ наша пол-
за относително справедливото
разрѣшение на мира. Голѣма на-
ивностъ е да се допуска, че Е-
вропа може да се влияе отъ нѣ-
какви си чувства на правда и
моралъ. Тя прѣди всичко и въ
всяко се ръководи отъ чисто
материални интереси, които сж
единственъ обектъ на всѣка по-
литика. Причината на нашето
нещастие е съвсѣмъ на друго
мѣсто. Напразно е диренето тая
причина където и да било о-
свѣнъ въ коварната политика
на Русия. Изхождайки отъ туй
становище, взаимното обвинение
на нашитѣ партии — управля-
ващи и управляющи — е единъ
дебелашки абсурдъ*). Би трѣб-
вало да се допусне, че въ велика-
та идея за свободата на маке-
донския робъ е имало българи,
и то отъ меродавни сфери, които
сж били враждебни на нея, за
да се има основание за обвине-
ние нѣкого въ памѣна на оте-
чествени интереси. Би трѣбвало
съвършено да се игнориратъ
фактитѣ и обстоятелствата, за
да се допусне съзнателно по-
прѣчване за успѣха на дѣлото.
И при всичко това днесъ на-
шитѣ партии по въпроса за ви-
новницитѣ на катастрофата во-
дятъ ожесточена война. И кога-
то партиитѣ се мжчатъ да да-
датъ доказателства за основа-
нията на своитѣ обвинения, дѣй-
ствителния убиецъ на България

се ехидно хили, безъ да иска да
знае, че сжщеврѣменно нанесе
удара на цѣлото славянско
плѣме.

Безспорно е, че Русия създаде
балканския съюзъ, което обстоя-
телство замаскира нейнитѣ прѣ-
стѣпнически намѣрения спроти
България. За тая си наивна вѣ-
ра цанковиститѣ и народницитѣ
сега плащатъ и дълго врѣме ще
плащатъ непоносимъ данъкъ на
българската политика. Има едно
нѣщо, съ което биха се извини-
ли бившитѣ управници. Който
и да бѣше на мѣстото имъ, не
можеше да допусне, че се до-
пусна на Русия отъ страна на
силитѣ тая прѣстѣпностъ, съ
която тя скърви България въ
полза на ония два народа, които
чрѣзъ българската армия полу-
чиха извѣстни придобивки, опре-
дѣлени въ специални съглаше-
ния, наречени съ общата дума
договоръ. Но може ли наивна-
та вѣра на бившето правител-
ство къмъ Русия да бѣде осно-
вание да му се приписва вината
на нашето нещастие?

Бившето правителство нѣма
държостта явно да порицае Ру-
сия въ съзнателно стрѣмление
да се наруши договора безъ о-
гледъ на послѣдствията отъ по-
добно нарушение, а стоварва
вината на тогавашната опози-
ция заедно съ военачалницитѣ,
защото сж искали война съ
съюзнитѣ държави.

Да се обвинява тогавашната
опозиция, че искала войната е
неоснователно, защото това ис-
кане бѣ волята на цѣлокупния
български нѣродъ. Тогавашното
правителство не искаше войната,
защото Русия не я искаше, а
не ъ искаше защото се съмня-
ваше въ благоприятенъ за Сѣр-
бия и Гърция изходъ. Русия ис-
каше голѣма територия за Сѣр-
бия, а за Гърция най-малко Со-
лунъ. Кой българинъ можеше
тегава да се съгласи цѣлото бъл-
гари да останатъ подъ владиче-
ство на нации, които сж позна-
ти на свѣта съ своитѣ скверни
прави и безгранична вражда
къмъ всичко българско? Бълга-
рина трудолюбивъ, пестеливъ,
привързанъ къмъ своитѣ мирни
занятия, би ли могълъ да тър-
пи режима на нации, които от-
давна сж лишени отъ най-еле-
ментарни условия на честенъ и
редовенъ животъ? Лѣнността,
пиянството и разгулния животъ
на сѣрбина отъ една страна и
порочната душа на сѣврѣмен-

*) Редакцията, ако и съвършено да не
сподѣля мислитѣ въ настоящата статия, тя
и дава мѣсто за всѣка защита на истината
независимо отъ нейното становище.

паци, подозирали ужъ като комити. И ако е вѣрно съобщението на гръцкитѣ вѣстници, че прѣвъ войната гръцкитѣ сж плѣнили повече отъ 20,000 души, питаме дѣ сж останали 16 хиляди нещастни наши синове, понеже идватъ живи само около 4 хиляди. Мнозина били хвърлени въ морето, когато сж отпаяни отъ Солунъ за островитѣ, а и на самитѣ острови поторпята се е повтаряла. Гладътъ, побоищата и изтезанията сж изморили друга не малка частъ. Хранени били съ мухлясали сучари, и колкото пари получавали, били ограбвани отъ гръцкитѣ офицери и стражата. На офицеритѣ ни била давана заплатата по 100 л. на подпоручикъ и прѣвъ нощта гръцкитѣ пакъ си прибирали паритѣ. Изобщо нашитѣ немачени отъ обиди и гаври синове разправятъ, това, което гръцкитѣ арѣвъ французскитѣ продажни и лжжливи вѣстници приписваха намъ.

А нашитѣ отношения съ плѣницитѣ турци, гръци и сърби? Да, трѣбваше тия лжжци да идатъ и видятъ какъ се третиратъ плѣнницитѣ тамъ и тукъ, ва да прѣцѣнятъ културността наша и тѣхна.

Това сме ние: толерантни, търпеливи — великъ народъ — великъ въ търпението си — народъ робъ

Нещастнитѣ бѣжанци.

Варна е наводненъ съ бѣжанци. Граждани, разходите се къмъ морската градина и само отправете погледа си къмъ аквариума: едно гъмжило отъ стотипци люде, въ болшинството жени, дѣца и старци пѣплатъ по цѣлия площадъ около аквариума. Ние питаме Варненското гражданство, подозира ли то съществуването на толкова нещастници, изгонени отъ турския ятаганъ изъ роднитѣ си огнища: Одринско и Мала-Азия и съ какви срѣдства то е помогнало да се облекчатъ страданията на тия нещастници?

Срамно е просто като гледа човѣкъ. Кждѣ е националното дружество да се погрижи за настаняване на тия измжчени същества, или да се погрижи прѣдъ обществото, държава или община, за да се облекчи положението имъ? Дѣла искаме ние, дѣла, а не парадиране само съ национализъмъ, книженъ и само съ думи.

Признайте се, г-да, ние сме прямитѣ виновници и нашитѣ управници за нещастното постигнало насъ, пѣкъ и за нещастното на тия бѣжанци. Е добръ, нѣка се погрижимъ за тѣхното положение, като добри българи, да спасимъ нашата честъ и нашето име.

Дневни новини

Годявка. Приятно ни е да съобщимъ, че г. Ив. Д. Терзиевъ, прокуроръ на Банка „Гирдапъ“ се е сгодилъ съ г-ца Невѣнка Н. Райкова, дъщеря на бившия дългогодишенъ управителъ на Варненската митница г. Н. Райковъ.

Нашитѣ честитавания и благопожелания на двойката.

Споредъ свѣдѣнията, нашитѣ войски сж заели всички мѣстности споредъ турско-българския договоръ. У-

становени сж български власти въ Софлу, Фере, Деде-агачъ, Скоча, Порталагосъ, Гюмюрджина, Мжетънаръ и Кърджали.

Панахиди. На 13, 14 и 16 того се отслужиха три панахиди по случай годишнинитѣ отъ смъртта на геройски загиналитѣ при изпълнение на отечествени си дългъ варненски граждани:

Антонъ Пѣйчевъ, запасенъ подпоручикъ отъ 8 полкъ, варненски адвокатъ, който въ кратко врѣме си извоюва едно добро име между гражданитѣ и адвокатското съсловие.

Падна убитъ при Люле-бург. бой.

Петръ Т. Петровъ, запасенъ подпоручикъ отъ сѣщия полкъ, синъ на тукашния търговецъ Тони Петровъ, свършилъ по трговината въ Франция, бѣ единъ отличенъ познавачъ и съ голѣма похватностъ въ търговскитѣ операции.

Проданъ Несторовъ, запасенъ подпоручикъ отъ 44 полкъ, свършилъ свищовското търговско училище, Лайпцигския търговски университетъ, а слѣдъ това бѣ назначенъ счетоводителъ въ тукашния клонъ на Б. Н. Банка. За да добие по-голѣмо образование, той замину прѣвъ 1912 г. въ Франция да свърши по финансии, отъ дѣто, при обявяване на мобилизацията се завърна въ България, взе участие въ войната и падна убитъ пронизанъ отъ неприятелския куршумъ при Караагачъ.

Тия и много още жертви, цѣлѣтъ на гр. Варна, паднали за свободата на роба, ще останатъ за винаги въ паметта ни, като истински борци.

г. Павелъ Мишковъ, Евангелски пастиръ и редакторъ на сп. „Християнски свѣтъ“ е наново засл. анован при тукашната Евангелска църква, кждѣто всѣка св. недѣля заранъ и вечеръ държи свѣршени религиозни проповѣди.

На 20 того, недѣля 7½ ч. вечеръта той ще говори „Противъ Упията“. Всички се поканватъ.

Какво става въ Добричъ?

Нашитѣ тукъ нови господари отъ денъ на денъ стѣгатъ кодитѣ на управлението. Града е изпестренъ съ разни румжнски знамена и надписи. Чиновничеството въ разнитѣ негови класове и съсловия е замѣнено съ пратеници на Букурещъ и Молдова. Всѣки денъ пристигатъ разни спекуланти молдовани, гръци и други отъ Румания съ голѣми апетити за обогатяване, които съ киселата си физиономия на всѣка крачка искатъ да покажатъ силата на тѣхното романско величие. Казармитѣ, гарата и училищата сж прѣпълнени съ войска. Само въ градското управление се мѣркатъ още нѣколко български прѣдставители на общинската власт на чело съ господина кмета, който тържествено прѣдаде града, въ първитѣ дни на окупацията, подъ снимката на ромжнския кинематографъ, нагласенъ отъ хитритѣ мамалигари, прѣдъ събраното множество съ барабанъ бѣдни жени и дѣца, подъ прѣдлогъ, че хуманнитѣ владѣтели ще раздаватъ хлѣбъ и пари.

Търговията е въ пълненъ застои; съобщенията прѣкъснати; банкитѣ: частни и обществени затворени, защото при липсата на правосъдие, който взелъ не мисли да връща. Ромжнски държавни или частни банки нѣма и навѣрно нѣма и да има. Последното е много понятно, защото отъ порядкитѣ, които сж въвели новитѣ господари, ее вижда, че тѣ иматъ само за цѣлъ да обиратъ парата, а не да я пускатъ. Въ Добричъ на ромжнскитѣ пари и турата имъ не можемъ да видимъ, а на българскитѣ пари, съ които си служи населението, се туря 8—10% ажбо. Живота посжпва ежедневно; разносикитѣ за живота значи се увеличаватъ, а печалби нѣма никакви; всѣки се свилъ въ черупката си, обаетъ съ тѣжни мисли за положението и сѣдбата на цѣлата Добричъ, който до прѣди неотдавна врѣме се тъкмѣше да стане една суха скеля на цѣлата българска Добруджа.

Между това по ромжнско-българска-

та граница се играе отъ ромжнскитѣ власти една формена комедия. До като прѣди нѣколко дни прѣвъ тази граница можеше да се мине свободно, или съ силата на дребно рушветчийство, днесъ тя е херметически затворена, като че ли Добричъ и околнята му сж една американска менажерия, въ която може да се влѣзе или паблюдава срѣщу скѣпа такса за романскитѣ граничари. Но най интересно е обстоятелството, че когато всички вующи държави на балканитѣ по силата на Букурещкия договоръ демобилизираха и махнаха напълно военното положение, Романия, която въ балканската война влѣзе само въ ролата на „Донкихота“, военнитѣ власти сж, въпрѣки всичко, още пълни господари на положението въ нашата нещастна страна. Почти въ всички добришки села има прѣснати малки гарнизони, които се хранутъ на гърба на населението. За издръжка на градския гарнизонъ (съ изключение за хлѣба и месото, понеже има вече прѣдприемачъ), всичко друго необходимо се добива по реквизиционенъ начинъ, което или съвсѣмъ не се плаща, или пѣкъ се плаща съ колкото намѣри за добръ ромжнската власт. По двороветъ на всички селски общински учрѣждения се виждатъ грамадни купища сѣно и фуражъ, прибори по реквизиционенъ начинъ, за нуждитѣ на ромжнската въ Добричъ кавалерия.

Походитѣ на модерната ромжнска армия отъ едно мѣсто на друго, както и прѣвозването на всички военни и цивилни чиновници става съ безплатно реквизиране отъ пѣтищата и улицитѣ десетки и стотици кола, кой кждѣто ги завърне, безъ да се пита нещастния селенинъ или гражданинъ кждѣ и за какво отива. Почти всѣкидневно има случаи, когато единъ селанинъ отъ околнята, дошълъ въ града по търговски нужди съ колата си, трѣгва подъ силата на ромжнския цикъ до Кюстенджа и обратно, безъ да му се позволи даже да иска обяснение за това което става съ него, а още по малко да прави въпросъ за възнаграждение или обезщетение. — Тоя нечуванъ произволъ въ мирно врѣме, който може да става само въ Патагония, е днесъ негласенъ законъ въ нова културна Романия. По тая именно причина селското население въ Добришко се спира неволно въ бездѣйствие по селата си, а гражданитѣ въ библейско ожидание по дюгенитѣ за алишверишъ, търговия и прибиране на вереситѣ.

При все това ромжнскитѣ финансови власти неуморно работятъ за прибирането данѣнитъ за 1913 год. по тефтеритѣ на шурпитѣ бивши български бирници, които сж имъ прѣдали канцеларитѣ въ пълна исправностъ. — Вънъ отъ всичко старо българско даждие, което ние значае, новитѣ господари ежедневно въвеждатъ разни модерни данѣци и берии. Така напр., всѣки търговецъ до последния берберинъ и бозаджия е длъженъ да има *инвентаръ* и *журналъ* за търговскитѣ му операции, като за това е потребно неосложно да ги завѣри отъ финансовитѣ власти срѣщу такса 10—15 лева.

Всички наематели на дюгени, или къщи, както и калфитѣ, чирацитѣ и слугитѣ се задължаватъ да иматъ договори, надлѣжно завѣрени и таксувани отъ властѣта. Нарушителитѣ на тия разпорѣди слѣдъ даденъ срокъ се глобаватъ и наказватъ.

Агенти нѣкакви на обществена санитарна безопасностъ съ папки подъ мишица обикалятъ денонощно само търговскитѣ дюгени да съблюдаютъ чистота и съставятъ актове на случайно провинилитѣ се, а улицитѣ виждаме потънали въ боклуци и нечистотии, безъ да има кой да се грижи за тая „дребна работа“. Естествено е, че тая културна мѣрка е твърдо основателна, тъй като всѣки знае че улицитѣ и друмищата не могатъ да плащатъ глоби, а въ търговцитѣ има още по вѣкоя пара, останала отъ стари блажени врѣмена.

Понеже пѣтя за Варна, отъ гдѣто Добричъ прѣди врѣме се снабдяваше съ всичко необходимо е затворенъ, стана нужда търговцитѣ да ходятъ до Кюстенджа и Букурещъ на стотици клм. разстояние за доставка на

нови стоки и подновяване асортиментитѣ си. Като се има прѣдъ видъ колко е голѣма скѣпотията въ Ромжния, плюсъ на това грамадниятъ транспортъ отъ Кюстенджа до Добричъ, може лесно да се направи смѣтка какви могатъ да бждатъ цѣнитѣ на стокитѣ и продуктитѣ, докарани отъ Ромжния. Новитѣ обаче тукъ пришелицѣ наблюдавали, изучавали и намѣрили, какво тукъ било много скѣпо, вслѣдствие на което заставятъ мѣстната административна властъ да издаде официална заповѣдъ, съ която приканватъ населението, подъ страхъ на наказание, да продава всички продукти отъ първа необходимостъ по цѣната, каквато сж имали прѣдъ тѣхната окупация, безъ да влизатъ въ разбирателство на изключителнитѣ икономически условия, на които е подложено града слѣдъ окупацията. И дѣйствително, иматъ си пълно право хората. Дошли отъ джендема съ благородната мисия да ни култивиратъ, прѣди всичко трѣбва да имъ се даде възможностъ да подобрятъ своето финансово състояние. За нашитѣ черни очи нѣма да се истезаватъ въ тоя *полудивъ край*, е много понятно. Кой ни е кривъ намъ, когато сме *прости* и *некултурни*!

Дошълъ до унии добришкия гражданинъ (търговецъ или занаятчия) отъ неясното положение, той е мълчаливъ и никакъ не съобщителенъ съ новитѣ пришелицѣ. Това обстоятелство, отъ друга страна, е силно раздразило честолубието на прѣдставителитѣ на новата мѣстна власт, вслѣдствие на което прѣдставятъ гр. Добричъ съ населението му за съмнително и неблагонадѣжно прѣдъ централната властъ въ Букурещъ, а сѣлистренци, балчичани и каварненци като по-любоугодничащи — за благонадѣдни. По поводъ на тия доносения романското правителство взема рѣшение отъ Балчикъ и Силистра да направи два окръжни центрове съ всички условия за културно и икономично повдигане, а отъ Добричъ — единъ голѣмъ воененъ лагеръ. Тая новина отъ нѣколко врѣме е единъ голѣмъ студентъ дупъ върху главата на добричани. На всѣка крачка се събираме да оплакваме положението си, като виждаме ясно пропастта, която ни се подготвя. На това, обаче, нѣма кой да ни помогне. Градскиятъ ни кметъ цѣлъ денъ си кляе краката въ бездѣйствие въ управлението и до 12 ч. вечеръ играе на карти съ коменданта на града въ бирария „Данковъ“, а градскитѣ ни първенци, прѣдъ които въ българско врѣме не можеше да се мине отъ сила и величие, сж се свили като охлюви по дюгенитѣ и домоветѣ си. Минава се много врѣме до като кметството ни се събужда отъ летаргията. Завчера на 9 того по покана на послѣдното се събра гражданско събрание въ салона на „Данковъ“ съ разрѣшение на властѣта и неинъ прѣдставителъ, съ цѣлъ да се обмисли положението и вземане рѣшение какво да се прави. Събраха се прѣдставителитѣ на всички съсловия и националности. Г-нъ кмета съ дълга една обстойна и ораторска рѣчь отъ 5—6 думи откри заседанието, като свърши съ думитѣ: „Г-да, въ свѣденіе сме, че Балчикъ и Силистра работятъ съ всички простени и непростени срѣдства въ Букурещъ за нашето икономическо разсипане. Да се събудимъ и свѣстимъ, защото сме напълно пропаднали. Прѣдлагамъ да се избере единъ граждански комитетъ, който да проучи въпроса и се изпрати делегация въ Букурещъ.“ Започна да чете върху единъ листъ, прѣдварително подготвенъ, имената на гражданиитѣ, които да влѣзватъ въ комитета, въ други такъвъ заедно съ себе си нѣколко ерменци и ромжнци за делегация въ Букурещъ, която да прѣдстави града и неговитѣ жизнени интереси прѣдъ правителството. Чпото по демократически и парламентаренъ редъ, разбира се! . . .

Опасността вече я разбрахме отъ кждѣ иде прѣдварително и за това бѣхме се събрали да обмислюваме, ами не можаме да си обяснимъ, защо г-нъ кмета се залови право за делегацията, когато не прѣди много врѣме бѣше въ Букурещъ по делегация за обществени работи, заедно съ нѣ-

колко други граждани, отъ гдѣто се върнаха като понареци плъхове, безъ да изложатъ още резултатитѣ отъ нея на граждани, ва чияго смѣтка бѣха отишли. До колкото свѣденията ни се простиратъ, една отъ главнитѣ работи на първата депутация била да се ходатайства за отваряне на училищата, а завчера видѣхме единъ отъ членоветѣ на сѣицата да взема подписитѣ на гражданитѣ върху телеграма, съ която ще се моли министъра на просвѣтата да разреши отварянето на градскитѣ училища. Иди сега та му разбери, защо сноватъ тия господа отъ Добричъ до Букурещъ и обратно! Отъ всичко се вижда че въ Букурещъ добръ се живѣе на чужда смѣтка, пъкъ кой ине и кой ще плаща, тона е твърдѣ маловажна работа.

А ргоров. Относително това, кой пропада и кой се съвизва, г-нѣ кметъ ни най-малко право имаше въ рѣчта си да туря и себе си въ тая смѣтка, защото само той въ кметуването си не е пропадналъ.

Не знаемъ сѣщо да ли е върно, но хора дошли отъ Варна ни разправятъ, какво нашия кметъ миналия мѣсецъ ходилъ въ Варна и тамъ се оплаквалъ отъ положението си съ чаша въ рѣка. Потеглилъ отъ Добричъ за Варна съ специаленъ авто мобилъ, телеграфиралъ на П. Рачковъ да го чака въ бирария „Прѣславъ“. Започва се гуляя и се свършва до полунощъ съ пивение, пѣние и чу пение на чаша и прозорци, като се възклинявало прѣдъ келнеритѣ: „Удрете, братя, да се напиемъ защото всичко и агу би хме, сѣмо това ще ни остане!“ Прѣзъ врѣме на гуляя военната музика е свирала непрѣстанно, при всичко че въ Варна билъ наложенъ 15-дневенъ трауръ отъ кметството за загиналитѣ варненци прѣзъ врѣме на българската война.

Слѣдъ казаното между скоби, да дойдемъ пакъ на въпроса. Комисията и депутацията по прѣдложението на кмета се избраха. Тѣ още не сж се събрали на заседание. Въ Силистра Окр. Сѣдъ се отвори. Въ Балчикъ навѣрно скоро ще се открие. Главната префектура въ Добричъ като че ли е на път да отива нѣкъдѣ. Въ Добричъ части отъ нови полкове захванана да се показватъ. А за дѣйността на нашия граждански комитетъ и резултатитѣ отъ нея, имайте малко търпение, г-не редакторе, ще Ви съобщимъ до пжти.

Добричанецъ.

Бившъ учител ДАВА ЧАСТНИ уроци по всички прѣдмети на ученици отъ отдѣленята и гимназията и по литература въ гимназиянитѣ класове.

Справка редакцията за А.

МАГАЗИНА НА
Въ Тодоръ Димитровъ
ул. „Бенковска“ — Варна
се намиратъ разни величини белгийски джамове прочути по своята дебелина и трайностъ, разни корнизни, огледала, всѣкакви бои за бояджийство, безири и пр.

ЦѢНИ НАЙ-ИЗНОСНИ.

IV Варненски Сѣдебенъ приставъ.

ОБЯВЛЕНИЕ № 279.

Въ допълнение обявлението си подъ № 187/913 г. публикувано въ държавенъ вѣстникъ брой № 213 извѣствамъ на интересующитѣ се, че продажбата на една къща, двуетажна, находяща се въ гр. Варна, I участъкъ подъ № 222, първия етажъ построенъ отъ камъкъ и дърво, съ една стая за живѣне и килеръ, а втория отъ 3 стаи, мутфакъ и салонъ отъ паянта, покрита съ керемиди, общо на около 60 кв. м. и дворъ около 30 кв. м., при сѣбди: Яни Карабатакъ, Сава Т. Календари, Катерина Калугеропуло и улица „Св. Марина“, е почната на 22 септемврий т. г. и ще продължава до 22 октомврий т. г. 5 часа вечерта и съ правонадаването въ 24 часа 5%.

Горния имотъ е собственъ на покойната Анета Георгиева, отъ Варна, продава се за въ полза на наследниците ѝ отъ сѣицния градъ.

Първа цѣна 3000 лева, съ 25% намаление.

Желаящитѣ да купятъ имота могатъ да прѣглеждатъ книгата по продажбата и да наднаватъ всѣки присѣственъ день и часъ въ канцеларията ми.

Гр. Варна, 26 септемврий 1913 г.
IV Сѣдеб. Приставъ: Д. Х. Ивановъ

Търговска Печатница—Варна.

СУДЖАСЪ-КЪОЙСКО УЧИЛИЩНО НАСТОЯТЕЛСТВО.

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 8

с. Суджасъ-къой, 14 октомвр. 1913 г.

Суджасъ-къойското училищно настоятелство, обявява на интересующитѣ се, че на 2 ноемврий т. г. въ канцеларията на Сарж-гьолското сел. общинско управление ще се произведе публиченъ съ явно наднаване търгъ за отдаване подъ наемъ Суджасъ-къойската училищна къща, находяща се въ с. Суджасъ-къой, състояща се отъ 3 стаи — салонъ, изба и асма за добитѣкъ, която ще притежава и близкостоящата училищна градина отъ около единъ декаръ, за 2 годишенъ периодъ, начиная отъ 1 януарий пдецата 1914 год.

Първоначалната наемна цѣна е 500 лв. за 2 годишния периодъ.

Г. Г. конкурентитѣ трѣбва да внесатъ залогъ 5% отъ първоначалната цѣна прѣди откриване на търга.

Поемнитѣ условия могатъ да се видятъ всѣки присѣственъ день въ канцеларията на общината.

Чл. чл. 11—14 отъ закона за общественитѣ прѣдприятия сж задължителни за конкурентитѣ.

ОТЪ НАСТОЯТЕЛСТВОТО.

Продаватъ

се 135 декара ниви, находящи се въ селската мера на Яйленската община, мѣстността „Папа-дересъ“ и една зеленчукова градина отъ 40 декара.

Споразумение до притежателя имъ Аврамъ Кировъ.

Търси се съдружникъ

съ капиталъ 40 — 50 хиляди лева за едно голѣмо прѣдприятие. Печалба минимумъ 20 — 25%. Желаящитѣ за справка да се отнесатъ до редакцията.

Земледѣлческа Търговска Акционерна Банка „ПЛУГЪ“ — Варна.

ПОКАНА

Поканватъ се г. г. акционеритѣ на Земледѣлческата Търговска Акционерна Банка „Плугъ“, да присѣтствуватъ на общо годишно събрание, което ще стане на 10 ноемврий т. г. въ 10 часа сутринята въ салона „Галата“ — Ксенофонъ въ гр. Варна.

ДНЕВЕНЪ РЕДЪ:

1. Докладъ на управителния и провѣрителния сѣвѣти;
2. Удобрѣние годишния балансъ и смѣтката ЗАГУБИ и ПЕЧАЛБИ за 1912 година;
3. Освобождение отъ отговорностъ на управителния, провѣрителния сѣвѣти и директора за дѣйствиата имъ прѣзъ 1912 год.;
4. Избиране на управителенъ и провѣрителенъ сѣвѣти;
5. Гласуване суми за разноски прѣзъ 1913 г. и
6. Разни.

За право участие въ събраниято акциитѣ се депозиратъ въ банковата кантора, Българската Народна Банка и клоноветѣ ѝ прѣди откриването на събраниято.

Ако събраниято не се състои на 10 ноемврий, отлага се за 17 сѣщия мѣсецъ, сѣщия часъ и мѣсто, безъ втора покана.

гр. Варна, 17 Октомври 1913 г.

отъ Управителния сѣвѣтъ.

Балансъ

на Земледѣлческата Търговска Акционерна Банка „ПЛУГЪ“ — Варна за 1912 година.

АКТИВЪ

ПАСИВЪ

1	Каса	11400	—	1	Капиталъ	200000	—
2	Портфейлъ (на лице)	239126	15	2	Запасенъ фондъ	2500	—
3	Недвижими имоти	258862	60	3	Фондъ загуби	750	—
4	Стоки	39288	73	4	Влогове	145120	—
5	Безлих. текущи с/ки	22556	13	5	Кредитори	264051	05
6	Длъжности	32727	50	6	Депозирани гаранции	35500	—
7	Протестни разноски	6542	80	7	Лихви и ком. за 1913 г.	1028	75
8	Кореспонденти	149	60	8	Тантиеми	1750	—
9	Депозитъ гаранции	18729	84	9	Дивиденди за 1912 г.	20000	—
10	Гербови марки	35500	—				
11	Мебелъ	808	05				
12	Учрѣдител. разноски	3008	40				
		2000	—				
		670699	80			670699	80

ЗАГУБИ и ПЕЧАЛБИ

на 31 Декемврий 1912 год.

ДА ДАВА

ДА ЗЕМА

1	Общи разноски	6222	05	1	Лихви и комисиони	33057	80
2	Погашение на Учрѣд. разноски 20%	472	70				
3	Погаш. на мобили 10%	334	30				
4	Лихви (за прѣск. порт. за 1913) за влогове	100	30				
5	Запасенъ фондъ 10%	928	45				
6	Фондъ за загуби 3%	2500	—				
7	Тантиеми	750	—				
8	Дивидентъ за 1912 г. по 1-я купонъ	1750	—				
		20000	—				
		33057	80			33057	80

гр. Варна, 4 Октомврий 1913 година.

Счетоводителъ: Ст. Д. Куюмджиевъ

Директоръ: Хр. П. Бакаловъ

ДОКЛАДЪ

на

Провѣрителния Сѣвѣтъ на Земледѣлческата Търговска Акционерна Банка „Плугъ“, въ гр. Варна, до акционеритѣ на сѣщата банка, за I-во редовно годишно събрание.

Господа Акционери,

Съгласно чл. 26 отъ Банковия уставъ и прѣдписанията на Търговския законъ, имаме честта да Ви доложимъ, че прѣдставения Вамъ годишенъ Балансъ и Смѣтка „Загуби и Печалби“, на банката ни за 1912 година, сж провѣрени отъ насъ, които се указаха върно извлѣчени и съгласни съ банковитѣ счетоводни книги; вслѣдствие на това молиме удобрѣнието имъ и да освободите отъ отговорностъ Управителния Сѣвѣтъ, за дѣйствиата му прѣзъ 1912 година.

гр. Варна, 4 Октомврий 1913 година.

Провѣрителенъ Сѣвѣтъ: { Н. Атанасовъ
Л. Каранфиловъ

За знание

Писалището на адвокатитѣ Николай Б. Вълкановъ и Петръ Тодоровъ сж припжсти подъ помѣщенieto на I и II Мирови сѣдилища, срѣщу пазарната площадъ.

Варна. 20.IX.913 год.

Мобилирана стая

се дава подъ наемъ за 2 ученички или ученици съ или безъ пансионъ, при добро и тихо сѣмейство.

III Варненски Сждебенъ Приставъ

ОБЯВЛЕНИЕ № 248.

На основание изпълнителния листъ № 3871 издаденъ отъ Варненски Окръженъ Сждъ на 12 октомври 1913 г. въ полза на Бълг. Нар. Банка отъ гр. Варна противъ Панайотъ Стратиевъ отъ гр. Варна, за 1680 лева обявявамъ, че на 28 октомври 1913 г. въ 9 часа прѣдъ обѣдъ въ Варна на пазаря ще продавамъ слѣдните движими имоти на длъжника Панайотъ Стратиевъ именно: 1) каса вѣхта оцѣнена 100 лева; 2) 6 бурета ракиени оцѣн. 30 лв.; 3) 400 литри вино старо черно оцѣн. 270 лева; 4) 200 литри старо вино заедно съ бѣвата оц. 150 лв.; 5) 100 литри вино старо черно заедно съ бѣвата оцѣн. 90 лева; 6) 100 литри бѣлѣ пелинѣ старъ заедно съ бѣвата оцѣн. 90 лв.; 7) 100 литри старо бѣло вино заедно съ бѣвата оцѣн. 90 лв.; 8) 3 бѣви винени голѣми оцѣнени 90 лв.; 9) 50 литри старъ пелинѣ заедно съ бѣвата оц. 60 лв.; 10) 50 литри старъ пелинѣ заедно съ бѣвата оцѣн. 60 лв.; 11) 3 часовника будилника оцѣн. 9 лева; 12) 2 сандѣчета оцѣн. 15 лв.; 13) 2 празни винени бѣви голѣми оцѣн. 50 лв.; 14) единъ съидѣтъ за каруца оцѣн. 40 лева; 15) една шарпа за грозде оцѣн. 40 лв.; 16) една каруца голѣма оцѣн. 100 лв.; 17) три бомби винени оцѣн. 100 лв.; 18) една бомба винона оцѣн. 30 лв.; 19) единъ децималъ оцѣн. 40 лв.; 20) 30 килограма маслини заедно съ бѣвата оцѣн. 35 лв.; 21) 10 килограма дървено масло заедно съ тенекпята оцѣн. 30 лв.; 22) 2 маси оцѣн. 20 лв.; 23) 5 маси оцѣн. 25 лв.; 24) 2 ламби оцѣн. 40 лв.; 25) 30 килограма вѣжета оцѣн. 45 лева; 26) 10 торбички брашненѣ оцѣн. 10л. 27) 13 бѣклици за вино оцѣн. за 26 лева и 28) единъ гломъ за вода оц. 20 лева.

Наддаването ще почне отъ оцѣнка-та и заинтересуванитѣ могатъ да се явятъ въ горѣ опредѣленото мѣсто, въ опредѣлений денъ и часъ да наддаватъ.

Варна, 18 окт. 1913 г.

III Сждеб. Приставъ: Н. Николовъ.

I Варненски Сждеб. Приставъ.

ОБЯВЛЕНИЕ № 237.

Въ допълнение на обявлението ми № 39 отъ 2 сеп. 1913 год., публикувано въ „Държавенъ вѣстникъ“, брой 224 отъ 4 октомврий т. г., обявявамъ на интересующитѣ се, че продажбата на една кѣща кѣща едноетажна факверкова съзида на отъ тухли и дървенъ материалъ, постройка състояща се отъ двѣ стаи за живѣне и мутнакъ съ джаилъкъ салонъ прѣдъ стѣнитѣ, съ покривъ отъ мѣстни керемиди, построена върху 71'40 кв. м. а) едноетажна постройка отъ простъ материалъ, състояща се отъ килдеръ и нуждникъ, съ покривъ отъ мѣстни керемиди застроена върху 11'20 кв. м., б) съ дворъ отъ 137'16 кв. м. въ копто има кладенецъ, находяща се въ гр. Варна подъ № 485/57, въ II уч. улица „Сливница“, Петръ Кръстевъ, Добри Ивановъ и Павли Спасовъ е почната на 5 октомврий т. г. и ще продължава до 4 ноемврий с. г. до 5 часа слѣдъ обѣдъ, съ правонадаване въ 24 часа 5%.

Горния имотъ о собственостъ на Георги С. Касабовъ отъ Варна, продава се за дългѣтъ му къмъ несъстоятелността на дружество „Звѣзда.“ Първоначална цѣна 4500 лева съ 20% намаление.

Желающитѣ да купятъ имота, могатъ да се явятъ всѣки присѣственъ денъ и часъ въ канцеларията ми, да прѣглеждатъ книгата по продажбата и да наддаватъ.

Варна, 9 октомврий 1913 г.

I Сждеб. Приставъ: Алек. Х. Байковъ.

IV Варненски Сждебенъ Приставъ

ОБЯВЛЕНИЕ № 384

изпѣл. дѣло № 328/912 г.

На основание изпълнителния листъ подъ № 2945—1912 г. издаденъ отъ III Варненски Мирони Сждия, въ полза на Манола К. Маноловъ, отъ с. Козлуджа, противъ Стоянъ Маноловъ отъ сѣщото село, на сума 120 лв. лихви и др. разноски, обявявамъ, че въ продължение на 31 денъ отъ послѣдното двукратно публикуване настоящето въ мѣстния в. „Свободенъ Гласъ“, съ правонадаване въ 24 часа 5%, ще продавамъ на публиченъ търгъ, въ канцеларията си, въ гр. Варна, слѣдуюция длъжниковъ, педвижимъ имотъ:

Една нива, въ землището на с. Козлуджа, мѣстността „Ясакъ“, отъ 4 декара 5 ара, при сѣсѣди: отъ двѣтѣ страни Димо Маноловъ, Джеко Павловъ, и сѣлска мера.

Първоначална оцѣнка 135 лева, съ 10% намаление.

Разглеждането на книгата по продажбата и наддаването може да става всѣки присѣственъ денъ и часъ въ канцеларията ми.

гр. Варна, 16/X 1913 г.

IV Сждеб. Приставъ: Д. Х. Ивановъ.

II Варнен. Сждебенъ Приставъ

ОБЯВЛЕНИЕ № 341.

На основание изпълнителния листъ № 4904/912 г. издаденъ отъ II Варненски Мирони сждия, въ полза на Иова Г. Бѣчварова отъ Варна противъ Иова Цонкова отъ Варна, за 200 лева и др., обявявамъ, че въ продължение на 31 дни отъ послѣдното двукратно публикуване настоящето въ единъ отъ мѣстнитѣ вѣстници, съ правонадаване въ 24 часа 5%, ще продавамъ на публиченъ търгъ слѣдния длъжниковъ имотъ, а именно:

Празно мѣсто отъ 140 кв. метра, находяще се въ гр. Варна, V уч. улица „Съединение“, подъ № 4, при сѣсѣди: Райно Василевъ, Или Христоу, Иова Цонкова и улица „Съединение“.

Първоначална оцѣнка 280 лева.

Желающитѣ да купятъ имота, могатъ да се явятъ всѣки присѣственъ денъ и часъ въ канцеларията ми, да прѣглеждатъ книгата по продажбата и да наддаватъ.

Варна, 10 Октомври 1913 г.

Сждеб. Приставъ: Н. Спасовъ.

II Варненски Сждебенъ Приставъ

ОБЯВЛЕНИЕ № 298

Въ допълнение обявлението ми № 156 отъ 26/IX 913 год., публикувано въ „Държ. Вѣстникъ“ брой 224 отъ 4/X 1913 обявявамъ, че продажбата на: Лозе отъ 8570 кв. метра, Находяще се въ Варненскитѣ лозя, мѣстность „Манастиръ“, при сѣсѣди: Наслѣдницѣтъ на покойния Симеонъ Георгиевъ, Атанасъ Георгиевъ, Георги Карколенджигиу, Костадинъ Димитровъ, Филипъ Казанджията, Хавра, Деспина К. Митева, и Евксиноградскитѣ лозя, е почната на 5 Октомври 1913 г. и ще продължава до 5 ноември 1913 г. 5 часа сл. обѣдъ, съ правонадаване въ 24 часа 5%.

Горния имотъ е собственостъ на покойния Симеонъ Георгиевъ отъ Варна, продава се за дълга му къмъ Анастасъ Георгиевъ отъ Варна.

Първоначална цѣна 1225 лева.

Желающитѣ да купятъ имота, могатъ да се явятъ всѣки присѣственъ денъ и часъ въ канцеларията ми, да прѣглеждатъ книгата по продажбата и да наддаватъ.

Варна, 8/X 1913 г.

Сждеб. Приставъ: Н. Спасовъ.

Книжарница и Книговѣзница

на

Боянъ Блъсковъ — Варна.

Голѣмъ наборъ отъ ученически и канцеларски потрѣби, търговски тефтери, всички учебници за основнитѣ училища, прогимназии и гимназии, както и книги за прочитъ. Доставятъ се всички издѣлѣ на български книги. Книговѣзницата е една отъ най-уреденитѣ, въ която се приематъ за паработване разни книги, папки, тефтери и др., по желанието на г. г. клиентитѣ.

Търси се желѣзна каса, колкото и голѣма да бѣде.

Справка въ редакцията на в. „Свобод. Гласъ.“

Стоянъ С. Стояновъ

дрехаръ — шивачъ

ул. Прѣславска — Варна.

Съобщавамъ на всички свои клиенти и на почитаемиѣ Варненски граждани, че за зимния сезонъ ми пристигнаха разни модерни и трайни платове отъ мѣстни и европейски фабрики.

Поржкитѣ се изпълняватъ по вкусъ и съ най-добъръ кроежъ.

О Б У Щ А

отъ извѣстната фабрика Д. Х. ПОЛЛАКЪ и С-ие

Илия Д. Кенковъ съобщава на почит. Варнен. граждани и граждани че отъ една година насамъ е прѣдставителъ на извѣстната европейска фабрика Д. Х. Поллакъ и С-ие, която паработва най-люксови и здрави обуца.

Магазинътъ се намира на ул. „Прѣславска“ срѣщу хотелъ „Прѣславъ“, кждѣто всѣки ще намѣри обуца по вкусъ и съ износна цѣна.

ПРИЕМА и ПОРЖЧКИ.

Братия Г. Мутафови

ВАРНА — ТЪРНОВО — ГАБРОВО.

Основана кѣща прѣзъ 1890 год.

КОМИСИОННА и ЕКСПЕДИЦИЯ

за вътрѣшни и международни транспорти.

ПРѣДСТАВИТЕЛСТВО НА МѣСТНИ и ИНОСТРАННИ ФАБРИКИ.

ПРОДАЖБА НА ХРАНИ ВЪ ВАГОНИ СРѣЩУ КОМИСИОННА.

БОЮ НИКОЛОВЪ

кръчмаръ — Провадия.

Съобщавамъ на всички свои клиенти и познати, че и тази година снабдихъ кръчмата си съ всички натурални напитки, доброкачествени бѣли и черни вина, отъ копто всѣки ще остане доволенъ.

Надъ кръчмата има голѣмъ салонъ, който всѣкога се дава за разни партитѣ, акцповерни и др. събрания.

Купувамъ акции и облигации отъ всички дружества и банки.

Справки: писмено или устно

до редакцията за П. Н.

ТЪРГОВСКА ЛЕЧУЛНИЦА

ВАРНА.

Приема за изработка външни
поръчки.

ЦЕНИ НА ИЗНОСИ

Телефонъ № 240